

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Trøstebrev i Sorgen over Kong Valdemar og hans Mænd

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 1491. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1824_402-txt-shoot-idm894/facsimile.pdf (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Nyeste
Skilderie af Kjøbenhavn.

Etenoglyvende Aargang. No. 94.

Udgivet, redigeret og forlagt af S. Soldin.

Forståedes, i Høje Kongel. aftenaaoblaat Tidsskrift, med Begeisterne.

Tirsdagen den 23 November 1824.

Erstebrev i Sorgen

over

Kong Valdemar og hans Mand.

(Slutning; see fort. No.)

Vel tor jeg ei, som du, saa lidt
Glaas twende filer mod et Smæk:
Vandaten's Epos og, trods Vorden,
Historien saa heel og holden,
Thi i dens virkelige Gang
Er lidt poetisk dog epunktet,
Hvis en Port er i den bundet,
Og udenfor den, saa mid Briller,
Men neppe Kong fr Dansk adskiller;
Men, det er øgte Degen paa Heden,
At glemme Tingene over Vorden,
Og jeg, skindt mere tor og bold,
Og banger for Sagas Void,
Et laafer, at i Sid man render
Af Varmt for den rene Smæk,
Skindt man naturligvis ja brander,
Og falder for den gode Sag!
Vandaten det undfølde ikke,
Thi det er sandt til Punkt og Trifte,
At naar Historien saa lov at male
Saa gomfie paa sin egen Haand,
Da briste alle Konfens Baand,
Hvor sigte Helle splittergale,

Der fract sig fra den Hel loevre,

Og komme saaben Gang til Live!

Salonge her man, for en Sid!

Er, saa at sige, Individ,

Naturligvis endog en Nar

Welside mas den form, han har,

Men om man stien at den Nyke,

At ville være mere end Skogge,

Og glemmebygs Hethjem's Mur,

Det var en rodfom Unatyr!

Og naar da en historist Digter

Saa recent forsommer sine Diger,

At ei til Mørkfab dan fra Hel

Med Nasen træller bid tilbage

Og Skogge af de gamle Dage,

Men plaeer for Klodz ob ihel,

At den han andelig befatter

Bor Sid med Lebdenfarne Zetterz

God vare, det er Poete,

Det er dog Lands Hørrederie!

Thi os paa Halzen grose Helle

Lyklevende med Hild at volle,

Et det ei virkelig tog paa en Maade

Port Land til Hjenden at forroade,

At under Skim af, som hos Angemann,

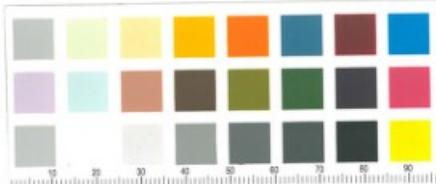
At det er voer Hædres Sand,

Skindt selv en Losse kan forskae,

At Kun for Spog det kaleds saa!

Rist naf er det et smukt Talent

At kunne bringe Dødt til Live,

□ □